

Daniels Bog – Nummer et hundrede og tredive

De Forenede Staters profetiske overgang: fra det sjette rige til den trefoldige union

Jeff Pippenger

2024-03-11

Når De Forenede Stater håndhæver den snart kommende søndagslov, vil nationen ophøre med at være det sjette rige i Bibelens profeti og overgå til at udgøre en tredjedel af den trefoldige forening i det moderne Rom. Den præsident, som håndhæver søndagsloven, vil være den sidste præsident, og han vil være en republikansk præsident. Dette er fastslået på grundlag af to vidner.

Abraham Lincoln, som var den første republikanske præsident, ”talte” Emancipationserklæringen i 1863, hvilket var det midterste vejmærke for talens handling i jorddyrets profetiske historie. Da Lincoln ”talte” Emancipationserklæringen i 1863, var han den første republikanske præsident og typificerede således den sidste republikanske præsident. Abraham Lincoln repræsenterer det sidste vejmærke i jorddyrets første periode og også det første vejmærke i jorddyrets anden periode. Jesus illustrerer altid enden ved begyndelsen. Når jorddyret taler som en drage ved slutningen af den sidste af de to perioder, vil præsidenten være en republikansk præsident, som forudskygget ved Lincoln.

Det andet vidnesbyrd om, at den sidste præsident er en republikansk præsident, er den periode, der begyndte ved endetiden i 1989 med Ronald Reagan. Den profetiske periode fra 1989 til den snart kommende søndagslov er blevet repræsenteret ved den profetiske forberedelsesperiode for det pavelige Rom til at indtage tronen i historien fra 508 til 538. Denne profetiske forberedelsesperiode til Antikrists bemyndigelse i 538 blev forbilledligt fremstillet ved Kristi tredive års forberedelse, det vil sige fra Hans fødsel indtil Hans dåb.

Antikrist havde en trediveårig forberedelsesperiode, som forfalskede Kristi tredive års forberedelse. En trediveårig forberedelsesperiode for Kristus, og også for antikrist, tilvejebringer to vidner om en forberedelsesperiode for lægedommen af det dødelige sår ved den snart kommende søndagslov. Denne forberedelsesperiode begyndte ved endens tid i 1989, ligesom Kristi forberedelsesperiode indtraf, da Han blev født, hvilket markerede endens tid i Hans profetiske historie.

Før den sidste præsident lærer vers to i Daniel elleve, at der vil være seks præsidenter, som når frem til den rige præsident, der ”opvækker” globalisternes rige. Den første af disse seks præsidenter var Ronald Reagan, en republikaner. Ronald Reagan og Abraham Lincoln udgør de to vidner. Vejmærket for oprøret i 1863 og rækken af præsidenter, der begynder i 1989, udpeger kendetegnene ved De Forenede Staters sidste præsident.

Ronald Reagan er et symbol på den første og illustrerer derfor den sidste. Reagan var en tidligere mediestjerne, en tidligere demokrat, som havde omvendt sig til at være republikaner. Han var kendt for sin provokerende brug af det engelske sprog. Han var kendt for sin sans for humor. Han

var en bekendende protestant, som viste, at han ikke virkelig forstod, hvad protestant betød, da han indgik en alliance med antikrist i Bibelens profeti.

Han var proamerikansk og politisk frygtløs. Han blev forudgået af den mest ineffektive præsident i den epoke af moderne politik, og hans forgænger havde bøjet sig for den radikale islams krav. Det måske mest betydningsfulde, han udtalte, og som han tilskrives æren for at have udrettet, var, da han sagde: »Hr. Gorbatsjov, riv denne mur ned.«

Donald Trump er et symbol på den sidste og er derfor blevet illustreret ved den første. Trump var en tidligere mediestjerne, en tidligere demokrat, som var blevet omvendt til republikaner. Han er kendt for sin provokerende brug af det engelske sprog. Han er kendt for sin sans for humor. Han er en bekendende protestant, som har demonstreret, at han ikke virkelig forstår, hvad protestant betyder, og han vil danne en alliance med antikrist i Bibelens profeti ved den snart kommende søndagslov.

Han er proamerikansk og politisk frygtløs. Han blev forudgået af den mest ineffektive præsident i denne moderne politiks æra, og når han bliver genvalgt i 2024, vil han atter være blevet forudgået af den nye mest ineffektive præsident i den moderne politiks æra. I begge tilfælde er hans forgængere kendt for at bøje sig for den radikale islams krav. Det mest betydningsfulde, han nogen sinde har sagt, og som han vil få æren for at have gennemført, er uden tvivl: »Byg muren.«

Dette er ikke for at hævde, at Jimmy Carter, Barack Hussein Obama og Joe Biden ikke var særdeles effektive i deres præsidentembeder; det er blot således, at deres effektivitet var baseret på deres arbejde med at ødelægge de principper, der er nedfældet i De Forenede Staters forfatning, selve det dokument, som de hver især havde svoret at opretholde og beskytte, sammenholdt med den kendsgerning, at Carter lod islam holde gidsler indtil valget af Reagan, og at Obama foretog en undskyldningsturné til den islamiske verden og gav mindst én milliard dollars kontant til den primære bank for radikal islam, og Bidens historik med støtte til islam er for lang til at opregne.

Ronald Reagan udførte det værk at nedrive den symbolske mur kaldet »jerntæppet«, og den 11. november 1989 faldt Berlinmuren for at markere denne åndelige erobring med et bogstaveligt vejmærke. Trump vil nedrive den symbolske mur, som adskiller kirke og stat, og det tredje ve vil tilvejebringe et bogstaveligt vejmærke for denne begivenhed. Denne begivenhed vil afslutte beseglingsperioden for de hundrede og fireogfyrre tusinde, som begyndte med islams fremkomst i det tredje ve, hvilket tilvejebragte et bogstaveligt vejmærke til at identificere, at beseglingsperiodens åndelige værk var begyndt. Den 7. oktober 2023 udgjorde midtpunktet af de tre bogstavelige historiske markører for beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde.

Midt i denne beseglingens historie blev den sjette præsident siden Ronald Reagan symbolsk og politisk myrdet af dyret fra afgrunden. Dyret fra afgrunden ved begyndelsen af beseglingstiden var islam, der repræsenterede Muhammed, et symbol på en falsk profet. Dyret fra afgrunden ved afslutningen af beseglingstiden er havdyret, katolicismen, hvis dødelige sår da helbredes. Dyret fra afgrunden, som stiger op midt i beseglingstiden, er ateismens dyr, dragen. Dragedyret fra afgrunden dræber midt i beseglingstiden de to vidner i Johannes' Åbenbaring, kapitel elleve.

Den pro-slaveriske demokratiske dragefraktion under den amerikanske borgerkrig dræbte bogstaveligt talt den første republikanske præsident. Borgerkrigen sluttede officielt den 9. april 1865, og Lincoln døde en uge senere den 15., skønt han var blevet skudt dagen før. Krigen endte på syvendedagssabbatten, og Lincoln døde på syvendedagssabbatten.

Globalisterne, som var blevet vækket (opildnet) imod den rige og magtfulde præsident, gennemførte et politisk attentat den 3. november 2020. Dette dyr fra afgrunden repræsenterede dragedyret, som symbolsk dræbte den sidste republikanske præsident, sådan som det blev forbilledliggjort ved den bogstavelige død af den første republikanske præsident. Guds Ord fastslår, at efter at verden frydede sig over hans død, ville han rejse sig på sine fødder. Vi er nu i 2024, og det er tydeligt, at Trump er kommet tilbage til live, på trods af al den juridiske krigsførelse, løgne, propaganda og de penge, der kastes imod ham.

I den strid, som giver sig til kende i De Forenede Stater og således foregriber den samme strid i verden, vil en satanisk magt nedefra stige op i den tid, hvor Guds kraft, sådan som den er fremstillet ved silde regn, kommer ned ovenfra.

I historien fra den 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater kom islams tredje Ve op af afgrunden som røg, hvilket repræsenterer røgen fra de brændende bygninger ved begyndelsen af den historie. I 2016 steg globalisternes kommunistiske woke-isme op for at dræbe de to vidner. Dernæst vil pavedømmet ved den snart kommende søndagslov, som da vil blive det ottende dyr, der er af de syv, stige op til jordens trone, idet dets dødelige sår læges.

De dyr, som repræsenterer den magt, der kommer nedefra, i den tid, hvor den sildige regn falder som kraften ovenfra, repræsenterer en profetisk „sandhed“. Det første, som skal stige op som røg, er islam i det tredje ve, på den tid, da den første røst i Åbenbaringens attende kapitel lyder, og det stiger op, når den sildige regn begynder at blive „målt“. Det sidste dyr, der stiger op, er pavedømmet, på den tid, da den anden røst i Åbenbaringens attende kapitel lyder, og det stiger op, når den sildige regn bliver udgydt uden mål.

Den første er et forbillede på den sidste, og det dyr, der stiger op i midten, er det ateistiske globalismes dyr, som dræbte to vidner i 2020. Det ene vidne var det protestantiske horn, og det andet var det republikanske horn. Oprøret og anarkiet, som er forbundet med ateismens dyr, er repræsenteret ved det hebraiske alfabets trettende bogstav, og dette dyr fra afgrunden kom ind imellem det første og det sidste dyr fra afgrunden, hvilket danner definitionen af det hebraiske ord „sandhed“, selv om det er en sandhed, der identificerer den sataniske magt, som kommer nedefra i den tid, hvor den himmelske magt kommer ovenfra.

Tre og en halv dag efter at de to vidner var blevet dræbt, begyndte en »mellemstemme« at lyde. Det var »en røst af en, der råber i ørkenen«. Denne røst var »afslutningen« på røsten fra den budbringer, som bereder vejen for Pagtens Budbringer, og begyndelsen på Elias' røst, der kalder mænd og kvinder til Karmels bjerg.

“Brødre og søstre, gid jeg kunne sige noget, som kunne vække jer til at forstå betydningen af denne tid, betydningen af de begivenheder, som nu finder sted. Jeg henleder jeres opmærksomhed på de aggressive skridt, der nu tages for at indskrænke religionsfriheden. Guds helligede mindesmærke er blevet revet ned, og i dets sted står en falsk sabbat, uden nogen hellighed, frem for verden. Og mens mørkets magter bringer elementerne nedenfra i oprør, sender himmelens Herre Gud kraft ovenfra for at imødekomme nødsituationen ved at vække sine levende redskaber til at ophøje himmelens lov. Nu, netop nu, er vor tid til at arbejde i fremmede lande. Når Amerika, religionsfrihedens land, vil forene sig med pavedømmet for at tvinge samvittigheden og nødte mennesker til at ære den falske sabbat, vil folket i alle jordens lande blive ledt til at følge hendes eksempel. Vort folk er ikke halvt vågent til at gøre alt, hvad der står i dets magt, med de midler, det har inden for rækkevidde, for at udbrede advarselsbudskabet.”

"Himlens Herre Gud vil ikke sende sine domme over verden for ulydighed og overtrædelse, før han har sendt sine vægtere for at give advarslen. Han vil ikke afslutte nådetiden, før budskabet er blevet forkyndt mere tydeligt. Guds lov skal ophøjes; dens krav må fremstilles i deres sande, hellige karakter, for at folket kan bringes til at vælge for eller imod sandheden. Men værket vil blive afkortet i retfærdighed. Budskabet om Kristi retfærdighed skal lyde fra den ene ende af jorden til den anden for at berede Herrens vej. Dette er Guds herlighed, som afslutter den tredje engels værk." Testimonies, bind 6, 18, 19.

Budskabet, som begyndte ved udgangen af juli 2023, „forkynder nu tydeligt“ „advarslen“ og påviser „betydningen af denne tid, betydningen af de begivenheder, som nu finder sted“. Det identificerer tydeligt „mørkets magter“, som „vækker elementerne nedefra til oprør“, og at „himlens Herre Gud“ begyndte at „sende kraft ovenfra“ den 11. september 2001. Det „lyder med“ „budskabet om Kristi retfærdighed“ „fra den ene ende af jorden til den anden“. Det er på høje tid at „vågne op“ „til betydningen af denne tid“, for Gud vil nu begynde at „sende sine domme over verden for ulydighed og overtrædelse“.

Den profetiske linje, der med 1989 som endens tid i vers fyrrer fremstilles, fremhæver den ydre historie i den indre profetiske linje, der med 1798 som endens tid i vers fyrrer i Daniel 11 fremstilles. Den profetiske historie, som i verset begynder i 1989, identificerer den tretrinsproces, hvormed pavens Roms dødelige sår heles. Fra 1989 og indtil dette sår heles ved den snart kommende søndagslov, udgøres en bestemt profetisk periode. Vers to i Daniel 11 tilføjer en anden linje ved at identificere De Forenede Staters præsidenters profetiske rolle, begyndende med Ronald Reagan i 1989. Den profetiske tidsperiode, der leder frem til søndagsloven, har et andet vidne i de tredive års forberedelse, som blev fuldbyrdet fra 508 til 538, da pavedømmet første gang besteg tronen og samme år vedtog en søndagslov.

Kristus blev døbt og begyndte Sin tjeneste på tre og et halvt år, da Han var tredive år gammel. Pavemagten er en satanisk forfalskning af Kristus, og de tredive år fra 508 til 538 er en forfalskning af Kristi første tredive år, som førte til Hans dåb. Hans tjeneste på tre og et halvt år blev forfalsket ved de tre og et halvt profetiske år, hvori pavemagten fremstillede verden for sin dødens tjeneste som en forfalskning af Kristi livets tjeneste.

Ved afslutningen af sin tjeneste døde Han, hvilede i graven på den syvende dag og blev dernæst oprejst. I 1798, ved afslutningen af pavedømmets sataniske tjeneste gennem tre og et halvt profetiske år, modtog pavedømmet sit dødelige sår; derpå har det været glemt i halvfjerds symbolske år, indtil det oprejses som det ottende, der er af de syv. Kristus blev oprejst på ugens første dag, men i rækkefølge er den første dag den „ottende“ dag, og den er „af de syv“ dage, som Kristus skabte. Tallet otte repræsenterer „opstandelse“, og pavedømmet bliver oprejst, for det er det ene rige blandt den bibelske profetis riger, som er blevet identificeret som modtagende et dødeligt sår.

Paulus påpeger, at da Gud førte det gamle Israel gennem Det Røde Hav, blev dåben symbolsk fremstillet.

Desuden, brødre, vil jeg ikke, at I skal være uvidende om, at alle vore fædre var under skyen, og alle gik gennem havet; og alle blev døbt til Moses i skyen og i havet. 1 Korintherbrev 10:1, 2.

Dåbens rite for det åndelige Israel erstattede omskærelsens rite for det bogstavelige Israel, og omskærelsen skulle finde sted på den ottende dag. Kristus blev derfor oprejst på den ottende dag, som er af de syv, og når pavedømmet oprejses som den ottende, som er af de syv, er det den sataniske parallel til Kristi linje. De tredive års forberedelse til, at pavedømmet skulle tronbestiges, blev forbilledliggjort ved de tredive år af Kristi liv som forberedelse til Hans dåb, Hans tjeneste og død. Begge disse linjer identificerer en periode, der leder til det sjette riges død i Bibelens profeti. Begge linjer repræsenterer den sidste periode af jorddyret. I Kristi linje markerede Hans fødsel „endens tid“ for denne historie.

Således har vi fire linjer. Vers fyrres endetid i 1989 indtil søndagsloven i vers enogfyrre. Vers to's fremstilling af præsidenterne og de tredive års forberedelse for både Kristus og antikrist. Kristi tredive år begyndte ved „endetiden“ på hans linje, som blev markeret ved hans fødsel. Endetiden i 1798 blev forbilledliggjort ved afslutningen på det halvfjerdsårige fangenskab for det bogstavelige Israel i det bogstavelige Babylon. Derfor begynder vers to i Daniel elleve med Darius, for Darius begyndte at regere ved Babylons fald. 1989 er endetiden i vers fyrre, og vers to i Daniel elleve er også endetiden, og Kristi tredive års forberedelse begyndte ved „endetiden“. Tre af disse fire linjer har „endetiden“ let markeret som det indledende vejmærke.

De to linjer på to hundrede og tyve år i den første engels bevægelse og den tredje engels bevægelse identificerer to hundrede og tyve som et symbol på forbindelsen mellem menneskelighed og guddommelighed. Begyndelsen på den symbolske forbindelse på to hundrede og tyve år, som begyndte i 1776, førte til 1996.

Denne periode blev forbilledligt fremstillet ved de to hundrede og tyve år fra 1611 til 1831 i Millerit-historien. Perioden fra Uafhængighedserklæringen i 1776 til 1798, da jorddyret indtog tronen som det sjette rige i Bibelens profeti, repræsenterer de første to af de tre vejmærker inden for de to hundrede og tyve år, som afsluttedes i 1996.

1776 til 1798 repræsenterer en periode, som fører til bemyndigelsen af det sjette rige i Bibelens profeti, og derfor stemmer overens med de tredive års forberedelse hos Kristus og antikrist. Den periode, der går forud for bemyndigelsen af jordens dyr, repræsenterer den periode, der går forud for bemyndigelsen af den trefoldige union, som er det ottende dyr, der er af de syv. Det ottende dyr, som er af de syv, er den anden og sidste manifestation af pavedømmet, der hersker over verden. I den første manifestation af pavedømmet, der herskede over verden, var der en trediveårig forberedelsesperiode.

Bud på bud, historien fra 1989 frem til søndagsloven; historien om de tredive år, der førte til 538; historien om de tredive år, der førte til Kristi dåb; historien i Daniel 11, vers 2, begyndende med Ronald Reagan frem til søndagsloven; og historien fra 1776 til 1798 repræsenterer alle den samme historie i de sidste dage. Det er afgørende at have klarhed over dette forhold, for historien, der begynder i 1776 og går frem til 1798, er den linje, som bringer alle linjerne sammen i klarhed.

I den linje af profetisk historie, som er den afsluttende historie for jordens dyr i Åbenbaringen tretten, findes der en indre linje, som henvender sig til Guds folk som repræsenteret ved hornet for sand protestantisme, og der findes en ydre linje som repræsenteret ved hornet for republikanisme. I begge horn findes der en todelt kamp og strid, som profetien omtaler. Vi har identificeret de profetiske elementer i dragen, dyret, den falske profet og islam, som kommer til syne i historien fra 1989 til søndagsloven.

Dragens profetiske kendetegn er, at han er løgnens fader, han er morderen, og han er lederen af de hemmelige sammensværgelser på jorden, ligesom han var det i himlen. Hans religion er spiritisme. Han er forkæmperen for det, der i dag kaldes »lawfare«, han er den vanhellige sagfører, vore brødres anklager, ligesom han var det ved den himmelske domstol, da han tvistede om Jobs lydhed og tro, og da han tvistede om Moses' legeme, og ligesom han videre tvistede om Kristi værk med at tage de snavsede klæder af Josva i Zakarias' bog, kapitel tre. Han er den, som hersker over rigerne, og den, som ophøjer sig som Gud.

Dyrets religion er katolicismen, og hun er kvinden, som forfører verden gennem traditioner og skikke, hvilke hun får sine tilhængere til at tro skal adlydes over Guds Ord. Hun forfører verden gennem sine trolddomskunster, hvilket i Åbenbaringen kapitel atten, vers treogtyve, er det græske ord pharmakeia, som betyder »medikamenter«. Hun er den, som bedriver utugt med jordens konger. Hun er forfalskningen af Den Ene, som var død, men lever igen. Hun er den, som bliver glemt og derefter husket, og hun er den ottende, som er af de syv. Hun er det dyr, som De Forenede Stater danner et billede af og et billede til.

Den falske profet er frafalden protestantisme, som giver sig ud for at være noget, som Guds Ord benægter, og fordi den fornægter Guds Ord, mangler den den kraft, som Guds Ord skænker. Uden Guds Ords kraft er en kirke eller et folk, som stadig formasteligt gør krav på at være Guds folk, logisk tvunget til at støtte sig til den borgerlige magt for at foregive, at de udfører Guds værk. Frafalden protestantisme er Ba'al og Ashtarots profeter, som fremfører den bedrageriske dans for Jezabel og Herodias, og de er Salome, Herodias' datter.

Disse tre magter samles i en trefoldig forening, men de hader faktisk hinanden. Uden at forstå det forhold, at de er i strid med hinanden, er det umuligt at forstå, hvordan de ti konger (De Forenede Nationer) ville blive enige om at give deres rige til pavedømmet, og i det samme kapitel æde hendes kød og brænde hende med ild. Striden mellem disse magter skal læres til Guds profetistuderende.

Islam er den syvende basun, og som det tredje ve er den domsredskab, som Gud benytter til at bringe dom over det moderne Babylon, ligesom de første fire basuner bragte dom over det vestlige hedenske Rom, og ligesom den femte og sjette basun bragte dom over det pavelige og det østlige hedenske Rom.

Vi vil fortsætte dette studie i den næste artikel.

“I denne tid af særlig betydning bør vogterne for Guds hjord undervise folket om, at de åndelige magter er i strid med hinanden. Det er ikke mennesker, der fremkalder den styrke i følelsen, som nu gør sig gældende i den religiøse verden. En magt fra Satans åndelige synagoge gennemtrænger verdens religiøse elementer og opvækker mennesker til beslutsom handling for at fremme de fordele, Satan har vundet, ved at føre den religiøse verden ud i en målbevidst krig mod dem, som gør Guds ord til deres vejleder og til det eneste grundlag for læren. Satans mesterlige bestræbelser udfoldes nu for at samle ethvert princip og enhver magt, som han kan tage i brug for at bestride Jehovas lovs bindende krav, især det fjerde bud, som fastslår, hvem der er himlenes og jordens Skaber.

”Syndens menneske har tænkt at forandre tider og love; men har han gjort det? Dette er det store stridsspørgsmål. Rom og alle de kirker, som har drukket af hendes uretfærdigheds bæger, har ved at ville forandre tider og love ophøjet sig over Gud og nedrevet Guds store mindesmærke, sabbatten på den syvende dag. Sabbatten skulle stå som en repræsentation af Guds magt i hans skabelse af verden på seks dage og hans hvile på den syvende dag. ‘Derfor velsignede han sabbatdagen og helligede den,’ fordi han på den havde hvilet fra alle sine gerninger, som Gud havde skabt og gjort. Hensigten med den store bedragers mesterlige virksomhed har været at fortrænge Gud. I sine bestræbelser på at forandre tider og love har han virket for at opretholde en magt i modsætning til Gud og over ham.

»Her er det store stridsspørgsmål. Her står de to store magter over for hinanden, — Guds Fyrste, Jesus Kristus; og mørkets fyrste, Satan. Her kommer den åbne konflikt. Der er kun to klasser i verden, og hvert menneske vil stille sig under et af disse to bannere, — mørkets fyrstes banner eller Jesu Kristi banner.«

„Gud vil ved sin Ånd inspirere sine loyale og sande børn. Helligånden er Guds repræsentant og vil være det mægtige virkende redskab i vor verden til at binde de loyale og sande sammen i neg til Herrens lade. Satan er også med intens virksomhed i færd med at samle sit ukrudt sammen i neg blandt hveden.

”Læren hos enhver sand ambassadør for Kristus er nu en højtidelig og dybt alvorlig sag. Vi er engageret i en krig, som aldrig vil ophøre, før den endelige afgørelse er truffet for hele evigheden. Lad enhver Jesu discipel blive mindet om, at vi ‘strider ikke mod kød og blod, men

mod myndighederne, mod magterne, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.' Åh, der er evige interesser indviklet i denne kamp, og der må ikke være noget overfladisk arbejde, ingen billig erfaring, til at møde denne sag. 'Herren ved at fri de gudfrygtige ud af fristelse og at holde de uretfærdige hen til dommens dag, så de bliver straffet.... Hvorimod engle, som er større i styrke og magt, ikke fremfører nogen spottende anklage mod dem for Herren.'” General Conference Daily Bulletin, 4. marts 1895.